

Choroby pasożytnicze przewodu pokarmowego

Wg raportów WHO i badań epidemiologicznych Polska należy do krajów o rzadkim występowaniu chorób pasożytniczych przewodu pokarmowego. Niemniej jednak zakażenia te budzą spory niepokój wśród rodziców, którzy nie znajdują potwierdzenia swoich obaw u lekarzy, uciekają się do metod medycyny niekonwencjonalnej. Trudno odnieść mi się do tych metod (diagnostyki i leczenia) ponieważ nie są mi one znane, ale przybliżę problem „robaków” wg medycyny opartej na badaniach naukowych.

Pasożyty przewodu pokarmowego z którymi możemy spotkać się najczęściej w Polsce to owsica i lamblioza (ok 10 % populacji).

Na drugim miejscu znajduje się glistnica i tasiemczyca – ale zdarza się rzadko – poniżej 1 %.

Objawy mogą być różne, najczęściej są to bóle brzucha, wzdęcia, brak apetytu, zaburzenia przyrostu masy ciała, może być świąd odbytu (przy owsicy), przemijający kaszel i pokrzywki (w czasie wędrowania larw glisty). Najcięższe objawy dotyczą osób niedożywionych lub z zaburzeniami odporności zarówno wrodzonymi jak i nabytymi (AIDS, zaburzenia odporności po leczeniu immunosupresyjnym).

Diagnostykę opieramy na wykryciu pasożyta lub jaj w materiale biologicznym – najczęściej w kale. Kał do badania należy przechowywać w temperaturze lodówki nie dłużej niż 24 godz.

Testy serologiczne w zakażeniach przewodu pokarmowego służą do oceny narażenia populacyjnego na kontakt z pasożytami a nie do rozpoznania choroby, gdyż nie pozwalają na odróżnienie zakażenia aktywnego od przebytego.

Przydatność badań serologicznych ogranicza się do diagnostyki inwazji tkankowych – np. toxocaroz, wgrzycy, włośnicy, białowicy.

Badaniem mogącym nasuwać podejrzenie robaczycy jest też zwiększona ilość komórek kwasochłonnych w rozmazie krwi obwodowej.

Do rozpoznania najczęstszych w Polsce robaczyc – owsicy- często wystarcza wywiad i dokładna obserwacja dziecka i jego stolców, w rozpoznaniu lambliozy najpewniejsze jest badanie kału metodą immunofluorescencji.

Nie powinno się rutynowo odrobaczać dzieci, gdy kiedyś lek może mieć działania niepożądane. Najbezpieczniejszy jest *pyrantel*, ale podstawą do leczenia jest diagnostyka.

Najważniejszą ochroną przed robaczycami jest przestrzeganie zasad higieny czyli mycie rąk, mycie owoców i warzyw, unikanie surowego mięsa, kupowanie mięsa z pewnych źródeł, okresowe odrobaczanie zwierząt domowych. Szczególne zalecenia dotyczą podróżujących do krajów tropikalnych ale to już zupełnie oddzielny temat. Przed wyjazdem w takie strony dobrze jest zasięgnąć porady specjalisty chorób tropikalnych.

Zamieszczone teksty stanowią własność intelektualną autorów, tym samym nie mogą być wykorzystywane w całości lub w części bez zgody autorów.